

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2016 roku

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie w V Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Cezary Puławski

Protokolant: Aneta Kiersnowska

w obecności Prokuratora: Wojciecha Kapuścińskiego

po rozpoznaniu w dniu 09 maja 2016 r.

sprawy:

A. K. (1), c. D. i E. z d. C., ur. (...) w W.,

oskarżonej o to, że:

1. w okresie od lipca 2013 roku do sierpnia 2013 roku na terenie W. i innych miast województwa (...), (...) i innych województw na terenie Polski, a także na terenie krajów Unii Europejskiej takich jak Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz na terenie Stanów Zjednoczonych Ameryki działając wspólnie i w porozumieniu z K. M., K. C., P. B., P. J., A. K. (2), K. S., J. C., P. K. oraz innymi nieustalonymi osobami, a w sierpniu 2013 r. także z F. W. brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się dokonywaniem oszustw metodą „na wnuczka” polegających na doprowadzaniu do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem osób w podeszłym wieku poprzez wprowadzanie ich w błąd co do swojej tożsamości przez podanie się między innymi za członka ich rodziny, bądź funkcjonariusza Policji lub funkcjonariusza Centralnego Biura Śledczego i zamiaru zwrotu pożyczonych pieniędzy, przy czym rola wymienionej polegała na organizowaniu osób do odbiorów pieniędzy od pokrzywdzonych, odbieraniu od nich pieniędzy, pilnowaniu tych osób oraz przekazywaniu pieniędzy za pośrednictwem przekazów (...)do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, **tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.,**

2. w miesiącu lipcu 2013 roku w W. na ulicy (...) działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z E. R., S. K., K. S., K. C., J. C. i innymi nieustalonymi osobami doprowadziła J. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 3500 złotych, w ten sposób, że nieustalony mężczyzna po uprzednim kontakcie telefonicznym z wyżej wymienioną pokrzywdzoną i podaniem się za członka jej rodziny, zwrócił się o pożyczanie pieniędzy z przeznaczeniem ich na pilne sprawy, wprowadzając pokrzywdzoną w błąd co do tożsamości swojej osoby i zamiaru zwrotu pożyczonych pieniędzy, polecił aby pieniądze zostały przekazane kobiecie, która przyjdzie do pokrzywdzonej do mieszkania, następnie J. C. pilnowana przez E. R. i S. K. udała się do pokrzywdzonej i odebrała od niej pieniądze w kwocie 3500 złotych, natomiast odebrane przez J. C. pieniądze zostały podzielone pomiędzy K. S., K. C., A. K. (1), S. K. i nieustalonego mężczyznę dzwoniącego do pokrzywdzonej, czym działała na szkodę J. M., przy czym z popełnienia przestępstwa uczyniła sobie stałe źródło dochodu i czynu tego dopuściła się w zorganizowanej grupie, **tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;**

3. w dniu 22 lipca 2013 roku w W. przy ulicy (...) działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z K. S., J. C., P. K. i innymi nieustalonymi osobami, doprowadziła T. Ś. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 15 000 złotych, w ten sposób, że nieustalony mężczyzna po uprzednim kontakcie telefonicznym z wyżej wymienioną pokrzywdzoną i podaniem się za członka jej rodziny, zwrócił się o pożyczanie pieniędzy z przeznaczeniem ich na pilne sprawy, wprowadzając pokrzywdzoną w

błąd co do tożsamości swojej osoby i zamiaru zwrotu pożyczonych pieniędzy, polecił aby pieniądze zostały przekazane jego znajomej

o nazwisku T., następnie J. C. wraz z P. K. pojechała

z W. do W., gdzie od pokrzywdzonej odebrała pieniądze w kwocie

15 000 złotych, natomiast odebrane przez J. C. pieniądze zostały podzielone pomiędzy K. S., A. K. (1), P. K. i nieustalonego mężczyznę dzwoniącego do pokrzywdzonej, przy czym z popełnienia przestępstwa uczyniła sobie stałe źródło dochodu i czynu tego dopuściła się w zorganizowanej grupie, **tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,**

4. w dniu 30 lipca 2013 roku w W. W. działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z E. R., K. S., J. C., S. K., K. C. i nieustalonymi osobami doprowadziła L. i B. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 30 000 złotych w ten sposób, iż nieustalony mężczyzna po uprzednim kontakcie telefonicznym z L. M. i podaniem się za członka rodziny, zwrócił się o pożyczanie pieniędzy w kwocie 30 000 złotych z przeznaczeniem ich na sprawy związane z zakupem nieruchomości wprowadzając w błąd co do tożsamości swojej osoby i zamiaru zwrotu pożyczonych pieniędzy, polecił aby wyżej wymieniona kwota została przekazana przelewem na konto bankowe w banku (...) Bank nr (...) udostępnione przez E. R. za namową A. K. (1), na które to pokrzywdzony przelał pieniądze w kwocie 30 000 złotych, następnie wraz z J. C., K. S., E. R., S. K., K. C. udała się do oddziału (...) Bank na ulicy (...), gdzie E. R. dokonała wypłaty pieniędzy w kwocie 10 000 złotych, następnie wraz z wyżej wymienionymi osobami w oddziale (...) Banku w (...) na ulicy (...) w W. E. R. dokonała wypłaty pozostałych 20 000 złotych, wypłacone w obu oddziałach pieniądze w całości E. R. przekazał J. C. oraz K. S., które to w oddziale (...) mieszczącym się w podziemiach przy R. nadała na nazwisko „W. B.” pieniądze w kwocie 23 800 złotych, w tym samym czasie nieustalony mężczyzna usiłował doprowadzić L. i B. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że po ponownym kontakcie telefonicznym z wyżej wymienionymi pokrzywdzonymi i podaniem się za członka ich rodziny, zwrócił się o pożyczanie pieniędzy w kwocie 40 000 złotych z przeznaczeniem ich na ten sam cel wprowadzając w błąd co do tożsamości swojej osoby i zamiaru zwrotu pożyczonych pieniędzy, polecił aby wyżej wymieniona kwota została przekazana przelewem na konto bankowe w banku (...) o nr (...) założone przez E. R. za namową A. K. (1), na które pokrzywdzony L. M. przelał powyższą kwotę, a następnie K. C., K. S., J. C., E. R. oraz S. K. udali się do oddziału banku (...) na ul. (...), gdzie E. R. chciała wypłacić pieniądze w kwocie 40 000 złotych ze swojego konta, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na postawę pokrzywdzonego oraz personelu placówki bankowej, czym działała na szkodę B. i L. M., przy czym z popełnienia przestępstwa uczyniła sobie stałe źródło dochodu i czynu tego dopuściła się w zorganizowanej grupie, **tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,**

D. J., s. J. i M. z d. G., ur. (...) w W.,

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 1 kwietnia 2014 roku w K. na ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. M. pseudonim (...) i innymi nieustalonymi osobami, z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić S. A. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 50 000 złotych, w ten sposób, że nieustalony mężczyzna po uprzednim kontakcie telefonicznym z wyżej wymienionym pokrzywdzonym i podaniem się za funkcjonariusza Centralnego Biura Śledczego, zwrócił się o przekazanie pieniędzy w kwocie 50 000 złotych osobie, która się po nie zgłosi, polecił aby przekazanie pieniędzy nastąpiło na ulicy (...), w okolicach budynku Banku (...), w tym czasie D. J., przywieziony do K. samochodem przez K. M., pozostając w pewnej odległości od pokrzywdzonego obserwował go i na polecenie dzwoniącego nieustalonego mężczyzny miał odebrać od S. A. pieniądze, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pokrzywdzonego i interwencję Policji, **tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k.**

o r z e k a

I. oskarżoną A. K. (1) w ramach zarzuconego jej w punkcie 1 czynu uznaje za winną tego, że w okresie od lipca 2013 roku do sierpnia 2013 roku na terenie W. i innych miast województwa (...), (...) i innych województw na terenie Polski, a także na terenie krajów Unii Europejskiej takich jak Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz na terenie Stanów Zjednoczonych Ameryki działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi oraz nieustalonymi osobami, a w sierpniu 2013 r. także z inną ustaloną osobą brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się dokonywaniem oszustw metodą „na wnuczka” polegających na doprowadzaniu do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem osób w podeszłym wieku poprzez wprowadzanie ich w błąd co do swojej tożsamości przez podanie się między innymi za członka ich rodziny, bądź funkcjonariusza Policji lub funkcjonariusza Centralnego Biura Śledczego i zamiaru zwrotu pożyczonych pieniędzy, przy czym rola wymienionej polegała na organizowaniu osób do odbiorów pieniędzy od pokrzywdzonych, odbieraniu od nich pieniędzy, pilnowaniu tych osób oraz przekazywaniu pieniędzy za pośrednictwem przekazów (...) do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i za to z mocy art. 258 § 1 k.k. wymierza jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia

II. oskarżoną A. K. (1) w ramach zarzuconego jej w punkcie 2 czynu uznaje za winną tego, że w miesiącu lipcu 2013 roku w W. na ulicy (...) działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi oraz nieustalonymi osobami doprowadziła J. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 3500 złotych, w ten sposób, że nieustalony mężczyzna po uprzednim kontakcie telefonicznym z wyżej wymienioną pokrzywdzoną i podaniem się za członka jej rodziny, zwrócił się o pożyczanie pieniędzy z przeznaczeniem ich na pilne sprawy, wprowadzając pokrzywdzoną w błąd co do tożsamości swojej osoby i zamiaru zwrotu pożyczonych pieniędzy, polecił aby pieniądze zostały przekazane kobiecie, która przyjdzie do pokrzywdzonej do mieszkania, następnie ustalona osoba pilnowana przez inne ustalone osoby udała się do pokrzywdzonej i odebrała od niej pieniądze w kwocie 3500 złotych, natomiast odebrane przez ustaloną osobą pieniądze zostały podzielone pomiędzy A. K. (1) i inne ustalone osoby oraz nieustalonego mężczyznę dzwoniącego do pokrzywdzonej, czym działała na szkodę J. M., przy czym z popełnienia przestępstwa uczyniła sobie stałe źródło dochodu i czynu tego dopuściła się w zorganizowanej grupie i za to z mocy art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

III. oskarżoną A. K. (1) w ramach zarzuconego jej w punkcie 3 czynu uznaje za winną tego, że w dniu 22 lipca 2013 roku w W. przy ulicy (...) działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, doprowadziła T. Ś. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 15 000 złotych, w ten sposób, że nieustalony mężczyzna po uprzednim kontakcie telefonicznym z wyżej wymienioną pokrzywdzoną i podaniem się za członka jej rodziny, zwrócił się o pożyczanie pieniędzy z przeznaczeniem ich na pilne sprawy, wprowadzając pokrzywdzoną w błąd co do tożsamości swojej osoby i zamiaru zwrotu pożyczonych pieniędzy, polecił aby pieniądze zostały przekazane jego znajomej o nazwisku T., następnie inna ustalona osoba wraz z inną ustaloną osobą pojechała z W. do W., gdzie od pokrzywdzonej odebrała pieniądze w kwocie 15 000 złotych, natomiast odebrane przez inną ustaloną osobą pieniądze zostały podzielone pomiędzy A. K. (1) i inne ustalone osoby oraz nieustalonego mężczyznę dzwoniącego do pokrzywdzonej, przy czym z popełnienia przestępstwa uczyniła sobie stałe źródło dochodu i czynu tego dopuściła się w zorganizowanej grupie i za to z mocy art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

IV. oskarżoną A. K. (1) w ramach zarzuconego jej w punkcie 4 czynu uznaje za winną tego, że w dniu 30 lipca 2013 roku w W. W. działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami doprowadziła L. i B. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 30 000 złotych w ten sposób, iż nieustalony mężczyzna po uprzednim kontakcie telefonicznym z L. M. i podaniem się za członka rodziny, zwrócił się o pożyczanie pieniędzy w kwocie 30 000 złotych z przeznaczeniem ich na sprawy związane z zakupem nieruchomości wprowadzając w błąd co do tożsamości swojej osoby i zamiaru zwrotu pożyczonych pieniędzy, polecił aby wyżej wymieniona kwota została przekazana przelewem na konto bankowe w banku (...) Bank nr (...) udostępnione przez ustaloną osobę za namową

A. K. (1), na które to pokrzywdzony przelał pieniądze w kwocie 30 000 złotych, następnie wraz z innymi ustalonymi osobami udała się do oddziału (...) Bank na ulicy (...), gdzie ustalona osoba dokonała wypłaty pieniędzy w kwocie 10 000 złotych, następnie wraz z innymi ustalonymi osobami w oddziale (...) Banku w (...) na ulicy (...) w W. ustalona osoba dokonała wypłaty pozostałych

20 000 złotych, wypłacone w obu oddziałach pieniądze w całości ustalona osoba przekazała innym ustalonym osobom, które to w oddziale (...) mieszczącym się w podziemiach przy R. nadały na nazwisko „W. B.” pieniądze w kwocie 23 800 złotych, w tym samym czasie nieustalony mężczyzna usiłował doprowadzić L. i B. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że po ponownym kontakcie telefonicznym z wyżej wymienionymi pokrzywdzonymi i podaniem się za członka ich rodziny, zwrócił się o pożyczanie pieniędzy w kwocie 40 000 złotych z przeznaczeniem ich na ten sam cel wprowadzając w błąd co do tożsamości swojej osoby i zamiaru zwrotu pożyczonych pieniędzy, polecił aby wyżej wymieniona kwota została przekazana przelewem na konto bankowe w banku (...) o nr (...) założone przez ustaloną osobę za namową A. K. (1), na które pokrzywdzony L. M. przelał powyższą kwotę, a następnie inne ustalone osoby udały się do oddziału banku (...) na

ul. (...), gdzie ustalona osoba chciała wypłacić pieniądze w kwocie 40 000 złotych ze swojego konta, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na postawę pokrzywdzonego oraz personelu placówki bankowej, czym działała na szkodę B. i L. M., przy czym z popełnienia przestępstwa uczyniła sobie stałe źródło dochodu i czynu tego dopuściła się w zorganizowanej grupie i za to z mocy art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje oskarżoną, zaś z mocy art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonej A. K. (1) karę łączną 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. oskarżonego D. J. w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 1 kwietnia 2014 roku w K. na ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną i innymi nieustalonymi osobami, z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić S. A. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 50 000 złotych, w ten sposób, że nieustalony mężczyzna po uprzednim kontakcie telefonicznym z wyżej wymienionym pokrzywdzonym i podaniem się za funkcjonariusza Centralnego Biura Śledczego, zwrócił się o przekazanie pieniędzy

w kwocie 50 000 złotych osobie, która się po nie zgłosi, polecił aby przekazanie pieniędzy nastąpiło na ulicy (...), w okolicach budynku Banku (...), w tym czasie ustalona osoba, przywieziony do K. samochodem przez inną ustaloną osobę, pozostając w pewnej odległości od pokrzywdzonego obserwował go i na polecenie dzwoniącego nieustalonego mężczyzny miał odebrać od S. A. pieniądze, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pokrzywdzonego i interwencję Policji i za to z mocy art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. skazuje oskarżonego, zaś na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych każda;

VII. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego D. J. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 4 (czterech) lat tytułem próby;

VIII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonej A. K. (1) na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 03 grudnia 2013 r. do dnia 21 lipca 2015 r.;

IX. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu D. J. na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 01 kwietnia 2014 r. do dnia 14 czerwca 2014 r. i uznaje grzywnę za wykonaną w całości;

X. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżoną do naprawienia wyrządzonej szkody w części poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonych: J. M. kwoty 500 (pięćset) złotych, T. Ś. kwoty 2500 (dwa tysiące pięćset) złotych oraz L. i B. M. kwoty 3750 (trzy tysiące siedemset pięćdziesiąt) złotych;

XI. zwalnia oskarżonych A. K. (1) i D. J. od ponoszenia opłaty sądowej, a koszty postępowania przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

V K 178/15

UZASADNIENIE

D. J. został oskarżony o to, że w dniu 1 kwietnia 2014 roku na ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. M. pseudonim (...) i innymi nieustalonymi osobami, z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić S. A. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 50 000 złotych, w ten sposób, że nieustalony mężczyzna po uprzednim kontakcie telefonicznym z wyżej wymienionym pokrzywdzonym i podaniem się za funkcjonariusza Centralnego Biura Śledczego, zwrócił się o przekazanie pieniędzy w kwocie 50 000 złotych osobie, która się po nie zgłosi, polecił aby przekazanie pieniędzy nastąpiło na ulicy (...), w okolicach budynku Banku (...), w tym czasie D. J., przywieziony do K. samochodem przez K. M., pozostając w pewnej odległości od pokrzywdzonego obserwował go i na polecenie dzwoniącego nieustalonego mężczyzny miał odebrać od S. A. pieniądze, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pokrzywdzonego i interwencję Policji tj. o czyn z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk.

Oskarżony D. J. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

W imieniu oskarżonego jego obrońca złożył wnioski o wydanie na rozprawie wyroku skazującego bez przeprowadzania postępowania dowodowego i wymierzenie kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat oraz orzeczenie grzywny w wysokości 150 stawek dziennych przy ustaleniu stawki dziennej w kwocie 20 złotych.

Oskarżony potwierdził oświadczenie swojego obrońcy.

Możliwość wydania wyroku skazującego bez przeprowadzania postępowania dowodowego stanowi jedną z form konsensualnego zakończenia postępowania karnego. Powoduje ona skrócenie i uproszczenie postępowania przed Sądem pierwszej instancji jednocześnie gwarantując zachowanie praw oskarżonego i pokrzywdzonego, prawidłowość ustaleń faktycznych oraz orzeczenie kary i innych środków zgodnych z dyrektywami ich wymiaru. U podstaw konsensualnego rozstrzygnięcia leży porozumienie uczestników / stron, ale również pokrzywdzonego niebędącego stroną / które jednak w swoim kształcie musi uzyskać aprobatę Sądu.

Sąd uznał, iż zostały spełnione warunki wskazane art. 387 § 1 kpk. A mianowicie nie występowały wątpliwości co do okoliczności usiłowania popełnienia przestępstwa i winy oskarżonego. Doprowadziła do tego analiza dowodów wskazanych w akcie oskarżenia.

Kolejną przesłanką jest osiągnięcie celów postępowania pomimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości. Cele postępowania karnego zostały wskazane w art. 2 § 1 kpk. i zrealizowane w realiach niniejszej sprawy.

Nadto prokurator zaakceptował zaproponowane warunki a pokrzywdzony nie zgłosił sprzeciwu.

Czyn z art. 286 kk. polega na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym lub cudzym przez wprowadzenie w błąd, wyzyskanie błędu lub niezdolności należytego pojmowania przedsiębranego działania.

Strona podmiotowa przestępstwa oszustwa polega na umyślności.

Działanie sprawcy motywowane jest osiągnięciem celu w postaci korzyści majątkowej. Wymagana jest więc szczególna postać zamiaru bezpośredniego kierunkowego. Powyższe ujęcie znamion strony podmiotowej wyklucza możliwość popełnienia oszustwa z zamiarem ewentualnym.

Zamiar bezpośredni winien obejmować zarówno cel jak i sposób działania zmierzający do zrealizowania tego celu.

W ocenie Sądu D. J. działając z inną ustaloną osobą / w tym zakresie Sąd zmienił opis czynu / i innymi nieustalonymi osobami w ramach podziału ról obejmował swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim / kierunkowym / nie tylko to, że pokrzywdzony został wprowadzony w błąd ale także i to, że doprowadza go w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i jednocześnie chciał wypełnienia tych znamion.

Oskarżony w zamiarze popełnienia powyższego czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierzał do jego dokonania, które jednak nie nastąpiło z uwagi na postawę pokrzywdzonego i interwencję Policji.

Tym samym D. J. wypełnił dyspozycję art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 286 § 1 kk.

Sąd wymierzył oskarżonemu D. J. karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk. i art. 70 § 1 kk. w zw. z art. 4 § 1 kk. warunkowo zawiesił na okres próby lat 4.

Zgodnie z art. 4 § 1 kk. Sąd zastosował wobec oskarżonego ustawę obowiązującą poprzednio jako względniejszą.

W oparciu o dyspozycję art. 33 § 2 kk. wymierzono oskarżonemu grzywnę w wysokości 150 stawek dziennych ustalając stawkę dzienną na kwotę 20 złotych.

Na podstawie art. 63 § 1 kk. Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 1 kwietnia 2014 roku do dnia 14 czerwca 2014 roku i uznał grzywnę za wykonaną w całości.

Mimo, iż na Sądzie ciąży obowiązek doprowadzenia do zapewnienia zgodności propozycji zawartych we wniosku z obowiązującym prawem Sąd omyłkowo powołał art. 70 § 1 kk. mimo, iż D. J. jest sprawcą młodocianym. Nadto nie oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora co bezpośrednio wynika z dyspozycji art. 73 § 2 kk.

Mając na uwadze sytuację materialną oskarżonego Sąd zwolnił go od ponoszenia opłaty sądowej a koszty postępowania przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Z powyższych względów Sąd orzekł jak w wyroku.